

Manel Loureiro

APOKALYPSA

ZAČIATOK KONCA

premeda

premedia

Manel Loureiro

2
APOKALYPSA
Z

ZAČIATOK KONCA

Manel Loureiro
APOKALYPSA Z

Apocalipsis Z: El Principio del Fin

Prvé vydanie
www.premedia.sk

Vydavateľstvo Premedia, Bratislava 2015
Grafická úprava textu Izabela Koska
Jazyková redakcia Martin Grbjar

Copyright © Manel Loureiro Doval, 2011
Copyright © Virtual Publishers, 2013
All rights reserved
Preklad © Martin Búr, 2015

Cover design © Dodo Dobrík
Slovak edition © Premedia Group, s.r.o.
ISBN 978-80-8159-246-1

Lucíi, mojej láske, môjmu životu.

Ked' sa peklo naplní,
mŕtvi budú kráčať po zemi.

Dawn of the Dead, 1978

BLOG

ZÁPIS 1

Piatok, 30. december, 8.40

Dnešok by mal byť bláznivý. Ráno, keď som vstal, výdatne pršalo a lialo, aj keď som si varil kávu. Za zvuku správ z rádia v pozadí som sa osprchoval.

Stále to isté. Či sa Španielsko rozpadne a či nie, či hento, či tamto... Dnes mám stretnutie, ktoré môže rozhodnúť o rozdiel medzi tým, či najbližších šesť mesiacov budem môcť žiť ako kráľ, alebo budem musieť bojovať s akcionármi, ktorí nemajú ani šajnu o tom, čo je pre nich výhodné. Ide o ich peniaze, nie o moje, viem, ale ak sa fúzia uskutoční, honorár mi dovolí žiť najbližšie mesiace o čosi pokojnejšie. Potreboval by som si oddýchnuť, vytiahnuť motorový čln a trochu sa venovať potápaniu v zálive...

Kým som popíjal kávu, pozeral som cez okno do záhrady. Tento dom bol od začiatku správnu voľbou, hoci sa neubránim tomu, že mi ju zatiaľ pripomína priveľa vecí. Bola to ona, kto ho vybral, kto rozhodol, ako ho vyzdobiť, kto... Dobré, teraz je to už jedno. Myslel som na lekársku radu, že „otvoriť sa“ iným by mi pomohlo prekonať jej neprítomnosť. No čas plynie a ja cítim jej prítomnosť vo všetkom. „Píš si blog,“ povedal mi psychológ. „Hovor, o čom chceš, o akejkoľvek téme, ale hovor.“ Dobré teda, to práve teraz robím, aj keď sa mi nevidí, že by to fungovalo. Aspoň u mňa nie.

Dočerta. Hoci možno...

Záhroda je zelená, vlhká, listnatá, zanedbaná. V Galícii už tretí týždeň bez prestávky prší a všetko je mokré, vlhké. O nedlho budem musieť pokosiť trávnik a očistiť záhradný múr. Aj o tom rozhodla ona, chcela, aby bol dom a pozemok obohatý vysokým kamenným múrom, po ktorom teraz stekajú prúdy vody. „Potrebujeme súkromie,“ vravievala... Teraz jej niet a ja mám pocit, že žijem v pevnosti.

Upravil som si kravatu, do ruky som vzal kufrík a vypol som rádio. Moderátor práve komentoval situáciu, v akej sa ocitla jedna z bývalých kaukazských sovietskych republík, ktorých meno sa končí na -an. Zdá sa, že nejaká povstalecká skupina prepadla kasárne, v ktorých bývala ruská posádka, niečo v tom štýle.

Priveľa krvi na môj vkus. Vypol som rádio. Musím ísť do práce. Čas ma už súri.

ZÁPIS 2: Po párty 3. január, 13.15

Prešlo niekoľko dní, odkedy som naposledy aktualizoval blog. Porada s ľuďmi zo spoločnosti dopadla skvele. Myslím, že tento rok si budem môcť dovoliť dovolenku, ako sa patrí a na zaplatenie potrebujem len zárobok z posledného mesiaca.

Silvestra som strávil s rodičmi v Cotobade, neďaleko Pontevedry, navečerali sme sa spolu. Prestahovali sa tam pred rokmi, keď odišli do dôchodku. Prišli aj strýcovia a tety a z Barcelony, kde pracujú, dorazila aj sestra s priateľom. Je advokátka ako ja, hoci sa venujeme rozdielnym oblastiam. Zdá sa, že sa úspešne integrovala do katalánskeho prostredia, už tam žije niekoľko rokov. Ja som však vždy preferoval Galíciu...

Pri večeri sme sa bavili o veľkej téme posledných dní, stále sa o tom píše: o novom konflikte, ktorý majú Rusi na Kaukaze. Zdá sa, že skupina islamských bojovníkov, tuším že z Dagestanu, prepadla bývalé sovietske základne, ktoré v tej republike

ešte stále kontrolujú Rusi. Sestra si myslí, že sa pokúšali získať akýsi jadrový materiál.

Dúfam, že sa mýli. Jediné, čo by nám chýbalo, by bol ďalší teroristický útok ako v Madride 11. marca, ale tentoraz s jadrovými bombami...

Tých málo záberov, ktoré som videl, ma zmiatlo. Zdá sa, že kasárne boli supertajné a úrady tam nedovoľujú fotografovať, takže redaktori museli dopĺňať správy ilustračnými zábermi z terasy hotela. Hovorí sa o stovkách mŕtvych. Putin vyhlásil výnimočný stav na celom území Ruska. Zábery vojakov a tankov v uliciach vyzerajú hrozivo... Určite majú strach, že v krajine sa rozšíria nepokoje, atentáty.

Som rád, že tam nie som.

ZÁPIS 3

3. január, 7.03

Pozerám televíziu. V Tele 5 prerušili vysielanie, aby v priamom prenose ukázali, ako Ruská federácia zatvára všetky hranice. Všetky lety do a z Ruska zrušili a let rakety Sojuz, ktorá mala letieť do vesmíru, odložili *sine die*. Na CNN tvrdili, že na príčine je buď situácia v Dagestane, ktorá sa im vymyká z rúk, alebo si Putin želá upevniť svoju moc. Sčítaný novinár vyhlasoval vo vysielaní, že netreba šíriť poplach, že ide o politický manéver... Neviem, čo si o tom mám myslieť.

O jednej popoludní vypadol prúd. Už viac neznesiem tie prekliate poruchy v elektrárni. Neuveriteľné, veď žijem iba dva kilometre od Ponedvedry, mesta s osemdesiatimi tisícami obyvateľov! Problémy s káblami, vravia mi. Odhadujú, že bude trvať šesť mesiacov, než sa to dá do poriadku. Zo mňa nech si neuťahujú. Zajtra pôjdem zohnať fotovoltaičné panely a nainštalujem si ich na streche. Aj akumulátory. A tí z elektrární nech sa strčia.

ZÁPIS 4: Trochu znepokojený

4. január, 10.59

Dnes ráno som na CNN znovu sledoval správy z Ruska. Konečne ukázali zábery z toho prekliateho Dagestanu. Putinova vláda uzatvára celú krajinu; nielen jej hranice, to isté platí aj pre informácie. Novinárov premiestnili z Dagestanu do Moskvy, aby im mohli „garantovať bezpečnosť“.

Dnes odvysielali amatérske video, v ktorom vidno špeciálne jednotky ruskej armády, ako postupujú prázdnu ulicou dediny neďaleko napadnutej základne. V obrnenom transportéri sedeli vojaci, mladí chlapci s vystrašenými tvármi. Najviac ma zaujalo, že keď z neho vyskakovali, nasadzovali si protiplynové masky, akoby sa báli, že sa nadýchajú niečoho škodlivého. Náhle začali strieľať ako blázni na niečo alebo niekoho a rozbehli sa naspäť do transportéra. Tam sa nahrávka skončila. Neviem, čo si mám o tom všetkom myslieť...

Na Antena 3 vravia, že pravdepodobne šlo o povstalecké sily, ktoré prepadli základňu. Sú z Čečenska a snažili sa dostať k chemickému alebo jadrovému materiálu, ktorý skladujú v tamjších laboratóriách. Bláznivý svet.

Dnes poobede som šiel nakúpiť. Traja králi sa blížia a Carrefour, ktorý je iba tri kilometre od môjho domu, zaplnili ľudia nakupujúci darčeky. Keď som vytriasol z vrečka svoju kreditnú kartu, nakúpil som množstvo jedla, vodu v päťlitrových fľašiach, dva silné lampáše a veľa, veľmi veľa bateriek pre tie prekliate výpadky elektriny. Tiež nejaký elektrický materiál, najmä káble. Ak si nainštalujem na streche fotovoltacké panely, budem lepšie pripravený na možné nehody. Tiež som nakúpil tony žrädla pre Lúcula, môjho perzského kocúra, ktorý si ma v poslednom čase priveľmi nevníma.

Nejaká mačka u susedov musí mať ruju a Lúculo považuje za svoju povinnosť navštíviť ju, takže celý čas prelieza múr a mieri za dobrodružstvami... Pritom múr je vyšší ako tri metre!! Čo chlapec neurobí kvôli dievčaťu...

Zastavil som sa vo firme, ktorá inštaluje solárne panely. Kúpil som dva Solar SX-170B. Sú trochu drahé, aj s inštaláciou (spravia to zajtra) ma vyšli na dvetisíc eur (bez akumulčných batérií), ale je to to najlepšie, čo je teraz na trhu. Každý z panelov váži pätnásť kíľ, tak ich môžem pokojne nainštalovať na streche môjho domu bez toho, aby som ho zničil. Sú tvorené bunkami multikryštalického silikónu, ktoré zaručujú, že životnosť panelov bude minimálne dvadsaťpäť rokov. S dvoma panelmi na streche môžem nabíjať dve série dvadsiatich štyroch akumulčných batérií aj na takom mierne slnečnom mieste, ako je Galícia. V prípade výpadku elektriny budem sebestačný niekoľko hodín, a to považujem za dôležité, ak nechcem, aby sa mi jedlo v mrazničkách na prízemí pokazilo.

Zvyčajne mám málo voľného času, preto mám rád plnú chladničku, ak by som nemohol ísť hoci aj dva týždne na nákup. Mrazničky sú naozaj výborný vynález.

Cestou späť som sa zastavil v novinovom stánku a kúpil som si dva kartóny Fortún a cigaretové papieriky Smoking. Kým som čakal v rade, všimol som si, že v poľovníckych potrebách si dvaja poľovníci kupujú náboje. Práve je poľovnícka sezóna a ich čaká predĺžený víkend.

Keď som došiel domov, odložil som nákup a trochu som pokosil trávu. Popritom som počúval rádio. Moja záhrada má približne päťdesiat metrov štvorcových; nie je veľká, trochu väčšia ako priedomie, ale vďaka múrom, ktoré ju obklopujú, pôsobí intímne. Môj dom stojí v zástavbe rovnakých štyridsiatich domov v radoch po desiatich, v dvoch paralelných uliciach. Nachádza sa uprostred ulice Jedna (ešte nemá meno, zástavba nemá viac ako rok), pričom oproti cez cestu stojí ďalší dom a za ním ďalší, do ktorého sa vchádza z ulice Dva. Od domu za mnou ma delí nevelký dvor a trojmetrový múr.

Takmer nepoznám svojich susedov, pretože doma nebývam často. Viem iba to, že oproti mne žije párik sympatických manželov na dôchodku, ktorí jazdia na džípe Pathfinder a vedľa nich býva lekár s manželkou a dvoma malými dcérami. Dom za mnou obýva Alfredo, milý chalan, ktorý pracuje v staveb-

nej firme. Žije so svojou priateľkou. Ja zatiaľ žijem s Lúculom, najnadržanejším a najdrzejším kocúrom z ulice. Myslím, že čoskoro sa pred dvermi môjho domu objaví aj nejaká hysterická susedka so škatulou plnou mačiat, ktoré sa budú ponášať na Lúcula, a bude odo mňa požadovať vysvetlenie. Musím s tým kocúrom niečo spraviť...

V rádiu vysielajú aj naďalej správy z Dagestanu. Zdá sa, že situácia sa im vymyká z rúk. Putinova vláda vyhlásila embargo na informácie a do oblasti vysielajú množstvo jednotiek a veľa, veľmi veľa lekárov. Uvažujem nad tým, čo sa tam, preboha, deje.

ZÁPIS 5: Niečo neklape **5. január, 13.54**

Dnes ráno mi prišli nainštalovať solárne panely, ktoré som včera kúpil. Pri optimálnych svetelných podmienkach majú výkon 220 W. Pri dvoch linkách dvadsiatich štyroch akumulátorov v pivnici mi to umožňuje mať osem hodín denne elektrický prúd z vlastných zdrojov, čo je viac ako dost, ak by aj nastali ďalšie výpadky v elektrárni.

Zavolať som sestre, aby som jej zablahoželel k Trom kráľom. Je v Barcelone a tento víkend ide ku kamarátke do Girony. Vrela mi, že sa má dobre a po chvíli povrchného tárania sme zavesili.

V televízii vysielajú zábery z Dagestanu. Posledné správy (to málo, čo máme, keďže spravodajstvo zablokovali) sú o tom, že ruské úrady začali evakuovať obyvateľstvo. Vyzerá to tak, že počas prepadu ruských kasární čečenský rebeli nechtiac uvoľnili nejakú chemickú látku. Na Primera hovorí moderátor Milá o saríne, tak ako pri tokijských atentátoch, kým na Tele 5 vravia, že pravdepodobne pôjde o peroxid vodíka, ktorý slúži ako okysličovadlo paliva v interkontinentálnych sovietskych raketách.

Popravde si myslím, že nikto presne nevie, čo sa vlastne deje.

ZÁPIS 6

9. január, 10.23

V Rusku sa deje čosi hrozné. Tento víkend bol plný informácií, vysielali komuniké, dementi komuniké, potom zaúradovalo informačné embargo, vraveli o násilí... V ktorúkoľvek hodinu dňa, na akomkoľvek televíznom kanále sa hovorí o udalostiach v Dagestane za posledných štyridsaťosem hodín. Ale prebieham udalosti.

V piatok ráno vyhlásili, že zatvárajú ruské hranice. V ten istý deň agentúra Reuters informovala, že napadnuté kasárne boli v skutočnosti laboratórium, kde prebiehal biologický výskum a uniknuté látky sú nejaký druh patogénu. O pár hodín neskôr to Putinova vláda dôrazne poprela a hovorila iba o jedovatom oblaku, ktorý spôsobili chemické hnojivá. Napriek tomu som v sobotu ráno raňajkoval pri správach o tom, že Rusko požiadalo tím Centra pre kontrolu chorôb (CDC) z Atlanty, aby prišiel do Dagestanu. Teraz vravia, že mohol uniknúť západonílsky vírus, infekčná a veľmi nákazlivá choroba. Pôvodom je z Egypta, ale pred niekoľkými rokmi sa komár, ktorý ho prenáša, dostal do lietadla a v roku 1995 sa objavili ojedinelé prípady aj v Európe a v Južnej Amerike.

Znie to logicky, ak by nejestvoval jeden malý detail, a to taký, že komáre v kaukazských horách uprostred januára nenájdete...

Okrem toho sa v nedeľu veci definitívne vymkli spod kontroly. Iba päť hodín po príchode tímu z Atlanty, a práve keď sa jeho členovia pustili do práce a venovali sa otráveným (či skôr nakazeným), previezli dvoch z nich naspäť do USA. Vraj sa stali obeťami nejakého incidentu s pacientmi.

V poslednú večernú hodinu sa niečo podobné prihodilo aj tímu Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO), aj tých museli urgentne previezť na vojenskú základňu Ramstein v Nemecku. Na niektorých internetových stránkach sa objavili komentáre, podľa ktorých niektorí členovia tohto medzinárodného tímu zomreli.

O Rusoch sa vie málo, aj o ich lekárske tímy, ak nejaké majú, aj o civilnom obyvateľstve v oblasti. Niekoľko amatérskych záberov uniklo z krajiny najmä vďaka internetu, a sú na nich dlhé karavány utečencov alebo evakuovaných ľudí, niektorí vyzerajú veľmi zle. A ešte je na nich mnoho, mnoho sanitiek. Na záberoch sú aj skupiny ruskej pohraničnej polície a bojové jednotky – tie sa premiestňujú opačným smerom, k tomu, čo sa nazýva horúca zóna.

A dnes ráno posledný klinec do rakvy. Ruská vláda vyhlásila stanné právo. Všetci zahraniční novinári dnes musia opustiť krajinu, zrušili slobodu tlače a zhromažďovania a čo je najzvláštnejšie, vyhlásili, že vypínajú v celej krajine internet. Cez sieť sa už nič nedostane z Ruska ani do Ruska – teoreticky.

Dnes ráno vystúpil na prvom kanále verejnoprávnej televízie minister zdravotníctva. Povedal, že španielska vláda je pripravená zaručiť, že v podobnej situácii v Španielsku nedôjde k žiadnym prípadom nákazy západonílskou horúčkou a neexistuje dôvod na poplach. Okrem toho som dnes ráno počul ministra obrany hovoriť, že vyšlú na pomoc lekárske tímy španielskej armády a technickú pomoc. Zdôrazňoval, že im nič nehrozí. Blablabla...

Podobné tímy vysielajú z polovice Európy, Japonska, USA a Austrálie.

Niečo sa v Rusku deje. Niečo naozaj vážne.

ZÁPIS 7: Nové nápady

9. január, 7.58

Celú noc som strávil testovaním solárnych panelov. Energia, ktorú vyrábajú, je prekvapujúca, hoci nemôžem mať zapnutých naraz viacero spotrebičov, pretože spotreba mi potom stúpa a batérie sa minú za pár hodín. Napriek tomu sa pri nízkej spotrebe, napríklad ak mám zapnuté dve mrazničky a počítač, zvýši kapacita mojich zdrojov na pätnásť hodín, viac-menej. Potom

nastane na takých osem hodín výpadok, vtedy akumulátory nemôžem používať, lebo napätie je priveľmi nízke a elektrospotrebiče by sa mohli poškodiť vďaka rozdielnosti voltáže. Podľa výrobcu by som ich v slnečných oblastiach mohol používať 24 hodín, ale tu sme v Galícii a je zima, nuž mám pocit, že by som sa nemal sťažovať. Okrem toho si nemyslím, že budem mať väčšie ako dvojhodinové výpadky elektriny, aj počas najhorších zimných búrok. Bola to skvelá investícia.

Lúculo je trochu prekvapený zo zvláštneho klobúka, ktorý vyrástol na jeho dome – som si istý, že ho považuje za svoj domov a mňa za svojho domáceho miláčika.

Dnes ráno som počúval rádio, kým som si pripravoval jedlo. Španielsky kontingent sa už z leteckej základne Torrejón pri Madride premiestňuje do dagestanského mesta Bujnask, kde zriadia poľnú nemocnicu. Domnievam sa, že Rusi sa snažia rozmiestniť medzinárodné sanitárne skupiny do viacerých miest, aby sa zamedzilo komplikáciám. Región je veľmi zaostalý a ruské sanitárne tímy sú na pokraji kolapsu. Zdá sa, že v niektorých utečeneckých táboroch v susedných republikách sa objavujú nové prípady toho, čo nazývajú obzvlášť nákazlivý variant západonílskeho vírusu, hoci niektoré médiá ako El Mundo vravia o ebole. Ak je to pravda, Rusi sú naozaj v riti. Zdá sa, že sa nikto nestaral o organizovanie utečeneckých táborov, takže sa objavili na každej strane vo chvíli, keď armáda vyhnala ľudí z domovov, či už zdravých, ale aj tých, ktorí zdraví nie sú.

Najhoršie je, že skupiny utečencov opustili krajinu a preplavili sa na malých rybárskych lodiach cez Kaspické more do Iránu, sú teda obavy, že choroba prenikne až na Blízky východ. Presne to teraz potrebovali.

Zastavil som sa čo-to nakúpiť, najmä jedlo. Kúpil som aj niekoľko balení tabletiiek proti chrípke a cestou som sa zastavil u mamy, ktorá mi vpísala pár receptov na antibiotiká. Som odborník na prechladnutie, keďže sa cez víkendy chodievam potápať a zvyknem často ochoriť, zvlášť v zime. Posledný víkend som strávil pri ostrovoch Cíes, kde som skúšal vodotesné puzdro na videokameru. Je rozkoš nakrúcať pri potápaní.